

HÁROM VERS

GÁL LÁSZLÓ

szó a szélben

papírsárkány a szó és felrepül
eső rongyolja megtépi a szél
s a zsinég elszakad

szűz mag a szó az ősföldből fakad
kínok hajtják fel könnyek öntözik
áma a szó mely lenn fenn térdre hull
és lenn és fenn és senki meg nem érti
csak térdepel és a borsón marad

fehér botjával kocorog a vak
szó és senki sem segíti át a sarkon
akkor már káromkodás a szó és
belefullad egy pohár pálinkába
de a gyomor sem érti és kihányja

szó a szélben papírsárkány
rongyos sárkány zsinég mankón
felrepül és elrepül

gyerekeknek

gilling galang
a kis harang
istent hívja
szól az ágyú

szól az ágyú
hangosabban
sikoltozik
a kis harang

vörös láng fe-
kete korom
összedőlt a
templomtorony

vers a világról

nekem egy világot ígérték
anyám
tanítóm
királyom
istenem

szegény anyám ő adta volna
szegény tanítóm adta volna
király uram elvette volna
istenem más világra gondolt

anyám igaz volt adta volna
tanítóm jó volt adta volna
királyom úgyis elvette volna
és hol van isten és ki az isten

nekem egy világot ígérték
de már este van is nem világom
volt egy világ eladó világ

ki ad kevesebbet érte